



**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA  
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS  
DĖL UAB "A1" SKUNDO**

2022 m. sausio d. Nr. S- (7-176/2021)  
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininko Evaldo Raistensko, narių Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – UAB) UAB "A1" (toliau – Pareiškėja) 2021-11-30 skundą dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (toliau – AAD, mokesčių administratorius) 2021-11-12 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-202 (toliau – AAD 2021-11-12 sprendimas Nr. AS-202, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjos atstovas direktorius A. S. ir AAD atstovai N. J. bei A. C. dalyvavo 2022-01-11 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja Komisijai nurodo, jog mokesčiai už išleistą taršą bus sumokėti, tik prašo netaikyti dvigubo tarifo.

AAD skundžiamu sprendimu patvirtino AAD Apskaitos ir mokesčių kontrolės departamento Kauno apskaitos ir mokesčių kontrolės skyriaus (toliau – AAD Kauno skyrius) surašytą 2021-09-22 patikrinimo aktą Nr. (7.2)-PA-5051 (toliau – 2021-09-22 patikrinimo aktas, patikrinimo aktas), kuriame Pareiškėjai apskaičiuotas 8 314 Eur mokestis už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis (už 2019 m. – 3 044 Eur, už 2020 m. – 5 270 Eur).

2021-09-22 patikrinimo akte nurodyta, kad tikrintas Pareiškėjos mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis 2019–2020 m. mokestinių laikotarpių apskaičiavimo ir deklaravimo teisingumas. Pareiškėjos vykdoma veikla – mėsos ir paukštienos produktų gamyba. Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu neteikė Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Finansų ministerijos (toliau – VMI) Mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis deklaracijų (forma FR0524) (toliau – mokesčio deklaracija forma FR0524). Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja į Lietuvos vidaus rinką išleido gaminius pripildytos apmokestinamosios pakuotės šiuos kiekius: 2019 m. – 2,450 t (1,547 t plastikinės; 0,170 t popierinės (kartoninės); 0,203 t metalinės; 0,156 t kombinuotos; 0,374 t kitos); 2020 m. išleido 4,217 t (2,476 t plastikinės; 0,299 t popierinės (kartoninės); 0,349 t metalinės; 0,445 t kombinuotos; 0,633 t kitos; 0,015 t stiklinės). Patikrinimo akte pažymėta, kad Pareiškėja pakuotės atliekų sutvarkymo dokumentų nepateikė, todėl mokesčio lengvata netaikoma.

AAD skundžiamame sprendime konstatavo, kad Pareiškėja iš viso nusišė ir nedeklaravo apmokestinamosios pakuotės 6,667 t ir tuo pažeidė Lietuvos Respublikos mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo (toliau – MUATĮ) 4 straipsnio 3 dalies, 8 straipsnio 4 dalies reikalavimus (šioje vietoje ir toliau ginčui aktualiu laikotarpiu iki 2021-01-01 galiojusi įstatymo redakcija), VMI viršininko ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008-12-08 įsakymu Nr. VA-61/D1-658 patvirtintų Mokesčio už aplinkos teršimą apmokestinamųjų gaminių atliekomis deklaracijos FR0523 formos ir mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis deklaracijos FR0524 formos pildymo taisyklių (iki 2021-12-22 galiojusi taisyklių redakcija) I

skyriaus 4 dalies, 6 dalies, III skyriaus 22 dalies reikalavimus (toliau – Deklaracijos FR0524 formos pildymo taisyklės). Atsižvelgiant į tai ir vadovaujantis MUATĮ 9 straipsnio 1 dalies, 3 dalies ir 4 dalies 3 punkto bei 10 straipsnio 3 dalies nuostatomis ir Mokesčio už aplinkos teršimo pakuotės atliekomis apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos finansų ministro 2008-07-09 įsakymu Nr. D1-370/1K-230, 12 punkto reikalavimais už 2019–2020 m. nuslėptą taršą ir nedeklaruotą apmokestinamosios pakuotės 6,667 t kiekį Pareiškėjai nustatytas mokestis už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis didesniu tarifu – 8 314 Eur.

Dėl Pareiškėjos pateiktų pastabų AAD nurodė, jog pateikti paaiškinimai nepagrįsti ir negali būti priežastimi netvirtinti patikrinimo akto. AAD pabrėžė, jog Pareiškėja 2019–2020 m. mokestinių laikotarpių Mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis deklaracijų VMI iki nustatytų terminų nepateikė.

Pareiškėja skunde Komisijai nurodo, jog nesutinka su išvada, kad slėpė taršą ir to pasėkoje turi mokėti dvigubą taršos tarifą. Pripažįsta, kad ne viską padarė teisingai, tačiau piktybiškai nieko nenuslėpė. Paaiškina, kad apskaitą sistemoje vykdė, bet per buhalterinę apskaitą tvarkančios įmonės nežinojimą ataskaitos nebuvo deklaruojamos, todėl ir mokesčiai nebuvo sumokėti laiku.

Pabrėžia, kad apskaita buvo vedama ir įrodydama, kad nieko neslėpė, nurodo, jog 2020-01-13, nepavykstant susitvarkyti su GPAIS (Vieninga gaminių, pakuočių ir atliekų apskaitos informacinė sistema) subtilybėmis, kreipėsi pagalbos rašydamą į [pagalba@gpais.eu](mailto:pagalba@gpais.eu) ir po susirašinėjimo klaidingai pagalvojo, kad viską padarė teisingai (susirašinėjimas pridedamas).

Pareiškėja nurodo, kad dėl aplaidaus buhalterinę apskaitą tvarkančios įmonės darbo priėmė sprendimą keisti šią įmonę į kitą, kuriai ir pavesta teikti visas reikiamas deklaracijas ir mokėti mokesčius. Pareiškėjos nuomone, reali žala valstybei nepadaryta, mokesčiai bus sumokėti, tik prašo netaikyti dvigubo tarifo. Pažymi, kad Pareiškėjos direktorius jau susimokėjo administracinę baudą už nežinojimą dėl deklaracijų pateikimo. Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad visu covid-19 laikotarpiu neprašė valstybės paramos, nors buvo įtraukta į sąrašą įmonių kurios gali ją gauti. Neatleido ir neskyrė nemokamų atostogų kolektyvo nariams, o naudojo savas santaupas ir bandė sugalvoti, ką daryti, kad pakeisti situaciją.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas atmestinas, skundžiamas AAD 2021-11-12 sprendimas Nr. AS-202 tvirtintinas.

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto taikant didesnę tarifą 8 314 Eur mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėja 2019–2020 m. mokestiniu laikotarpiu neteikusi mokesčio deklaracijų FR0524 ir nemokėjusi mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis, tokiu būdu nuslėpė taršą pakuočių atliekomis.

Pareiškėja skunde bei jos atstovas skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nurodė iš esmės neginčijantys nustatyto pažeidimo, tačiau nesutinkantys su išvada, kad slėpė taršą ir to pasėkoje turi mokėti mokestį už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis taikant padidintą tarifą. Teigia piktybiškai nieko nenuslėpę. Paaiškina, kad apskaitą sistemoje vykdė, bet ginčo deklaracijos nepateiktos ir mokestis nesumokėtas per buhalterinę apskaitą tvarkančios įmonės nežinojimą. Pabrėžia, kad nepavykstant susitvarkyti su GPAIS subtilybėmis, kreipėsi pagalbos rašant į [pagalba@gpais.eu](mailto:pagalba@gpais.eu) ir po susirašinėjimo klaidingai pagalvojo, kad viską padarė teisingai. Pareiškėja prašo mokesčiui už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis apskaičiuoti padidinto tarifo netaikyti.

Ginčo teisinius santykius reglamentuojantis MUATĮ, kiek tai susiję yra su apmokestinamąja pakuote, be kita ko, nustato: mokesčio objektas – pripildyta pakuotė, nurodyta šio įstatymo 4 priedėlyje (MUATĮ 3 straipsnio 3 punktas); mokestį už aplinkos teršimą gaminių ir (ar) pakuotės atliekomis moka gaminių gamintojai ir importuotojai (MUATĮ 4 straipsnio 3

dalis); apmokestinamosios pakuotės rūšys ir mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis tarifai pateikti šio įstatymo 4 priedėlyje (MUATĮ 6 straipsnio 8 dalis); fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie pagal šį įstatymą privalo mokėti mokestį už aplinkos teršimą, Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka tvarko teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitą. Mokestis už aplinkos teršimą apskaičiuojamas ir mokamas Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka (MUATĮ 8 straipsnio 1 ir 2 dalys); mokestis už aplinkos teršimą gaminių ir (ar) pakuotės atliekomis mokamas pagal faktiškai per mokestinį laikotarpį tiekta Lietuvos Respublikos vidaus rinkai apmokestinamųjų gaminių ir (ar) pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės kiekį (MUATĮ 8 straipsnio 4 dalis); mokesčio už aplinkos teršimą mokėtojas yra atsakingas už teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitos tvarkymą ir mokesčio už aplinkos teršimą deklaracijoje pateiktus duomenis (MUATĮ 8 straipsnio 6 dalis); Aplinkos ministerija kontroliuoja teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitą, tikrina mokesčio už aplinkos teršimą apskaičiavimą (MUATĮ 9 straipsnio 1 dalis); už išmestą iš stacionarių taršos šaltinių normatyvus viršijantį teršalų kiekį ar nuslėptą teršalų ir (ar) sunaudotų degalų, sąvartyne pašalintų atliekų ir (ar) apmokestinamųjų gaminių bei pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės kiekį mokestis už aplinkos teršimą mokamas taikant didesnę tarifą (MUATĮ 9 straipsnio 3 dalis); mokestis už aplinkos teršimą, taikant didesnę tarifą, apskaičiuojamas nuslėptą apmokestinamųjų gaminių bei apmokestinamosios pakuotės kiekį dauginant iš tarifo, nurodyto šio įstatymo 3 ar 4 priedėlyje, ir koeficiento 2 (MUATĮ 9 straipsnio 4 dalis 3 punktas).

Taigi iš pacituoto teisinio reglamentavimo yra akivaizdu, jog mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis mokėtojai turi pareigą ne tik tinkamai tvarkyti apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitą, bet ir MUATĮ nustatyta tvarka ir terminu pateikti mokesčio už aplinkos teršimą deklaracijas, nurodant šiose deklaracijose teisingus duomenis, bei laiku sumokėti į biudžetą mokestį už aplinkos teršimą. Pabrėžtina, jog pagal MUATĮ 7 straipsnio 2 dalį mokestis už aplinkos teršimą sumokamas ir mokesčio už aplinkos teršimą deklaracija pateikiama ne vėliau kaip pasibaigus mokestiniam laikotarpiui (pagal šio straipsnio 1 dalį mokestinis laikotarpis yra kalendoriniai metai), iki kalendorinių metų, einančių po to mokestinio laikotarpio, vasario 15 dienos teritorinei valstybinei mokesčių inspekcijai, kurios veiklos teritorijoje mokesčio mokėtojas yra įregistruotas mokesčių mokėtojų registre.

Ginčo byloje nustatyta ir ginčo tarp bylos šalių dėl šių faktinių aplinkybių nekyla, jog Pareiškėja, nors ir buvo įsiregistravusi GPAIS, netinkamai tvarkė gaminių pakuočių apskaitą (užpildė pakuočių apskaitos žurnalus bei suformavo pakuočių likučius už 2019 m. ir 2020 m., tačiau nebuvo sudariusi prekinį vienetų pirminės, antrinės ir tretinės pakuotės sąrašo) bei už abu šiame mokestiniame ginče aptariamus mokestinius laikotarpius, t. y. 2019 m. ir 2020 m. mokesčio deklaracijų FR0524 neteikė ir mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis MUATĮ nustatytu terminu nemokėjo.

Pareiškėja skunde bei jos atstovas skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nurodo priežastis, lėmusias jos pareigų pagal MUATĮ neįvykdymą, kurios, atsižvelgiant į tai, jog tam, kad apskaičiuojant mokestį už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis būtų taikomas didesnis tarifas pagal MUATĮ 9 straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatas, turi būti nustatytas apmokestinamos pakuotės atliekų nuslėpimo faktas, ir vertintinos šiame kontekste.

LVAT adm. byloje Nr. A63-2058/2008 pateiktame nuslėpimo sąvokos išaiškinime nurodoma, kad nuslėpimas turi būti suprantamas kaip apmokestinamųjų gaminių ir (ar) apmokestinamosios pakuotės kiekis, kurį mokesčio mokėtojas išleido į vidaus rinką ir nedeklaravo ir (ar) už kurį nesumokėjo mokesčio. Atitinkamai LVAT 2015-06-10 nutartyje adm. byloje Nr. A-892-143/2015, vertindamas ginčo teisės nuostatas, padarė išvadą, kad MUATĮ iš tikrųjų nėra pateikta nuslėptų teršalų sąvoka, tačiau sisteminiu MUATĮ straipsnių aiškinimo būdu

galima daryti išvadą, jog mokesčio už aplinkos teršimą nedeklaravimas ir jo nesumokėjimas MUATĮ 7 straipsnio 2 dalyje nustatyto laiku būtent ir yra apmokestinamųjų gaminių bei pakuotės nuslėpimas MUATĮ 9 straipsnio nuostatų taikymo prasme. Toks nuslėpimo sąvokos aiškinimas yra pateiktas ir 2013-12-16 nutartyje adm. byloje Nr. A520-2042/2013. Nustatyto terminu nedeklaruotas apmokestinamųjų gaminių kiekis ir, atitinkamai, mokesčio nesumokėjimas gali būti vertinami kaip apmokestinamųjų gaminių nuslėpimas (LVAT 2015-10-29 nutartis adm. byloje Nr. A-768-438/2015). Tačiau tuo pačiu išaiškinta, kad MUATĮ 9 straipsnio 3 dalies nuostatų taikymui, būtent – mokesčio mokėtojo elgesio modelio – apmokestinamųjų gaminių kiekio nuslėpimo fakto konstatavimui, būtina nustatyti, jog mokesčių mokėtojas sąmoningai tyčia siekė konkretaus neteisėto rezultato – apmokestinamųjų gaminių kiekio nuslėpimo. Tokias aplinkybes, be laiku neatliktos pareigos deklaruoti apmokestinamųjų gaminių kiekius, patvirtintų *inter alia* (lot. be kita ko) apgaulingas apskaitos tvarkymas, apskaitos dokumentų klastojimas, trukdymas mokesčių administratoriui atlikti MUATĮ nustatytas pareigas ir pan. Iš teismų praktikos matyti, kad ne visais atvejais nedeklaruotas apmokestinamųjų gaminių kiekis ir atitinkamai mokesčio nesumokėjimas gali būti vertinamas kaip apmokestinamųjų gaminių nuslėpimas. Tačiau svarbu pažymėti ir tai, kad LVAT, iš esmės pritardamas anksčiau suformuotai praktikai dėl mokesčio nuslėpimo fakto vertinimo, nesutiko mažinti apskaičiuoto mokesčio už aplinkos teršimą nesant įrodymų, pagrindžiančių pareiškėjo teiginius padarius klaidą teikiant mokesčio už aplinkos teršimą deklaraciją (2020-10-14 nutartis adm. byloje Nr. eA-1290-624/2020), nustačius, jog ilgą laiką tarpą teikdamas deklaracijas, pareiškėjas sistemingai nenurodė ginčo atliekų kiekio, neatsakingai tvarkė apskaitą bei sąmoningai siekė nevykdyti teisės aktų reikalavimų tinkamai apskaityti pakuotės rūšis (2020-05-27 nutartis adm. byloje Nr. eA-963-525/2020), nustačius, kad pareiškėjas visu tikrintu laikotarpiu mokesčių administratoriui neteikė deklaracijų, netvarkė pakuočių apskaitos (2021-02-24 nutartis adm. byloje Nr. eA-473-525/2021). Taigi, apibendrinant išdėstytą LVAT praktiką, konstatuotina, kad nuslėpimo fakto konstatavimui būtina kiekvienu atveju individualiai įvertinti konkrečias bylos aplinkybes.

Iš pacituotos LVAT praktikos spręstina, jog viena iš esminių aplinkybių, patvirtinančių mokesčio už aplinkos teršimą mokėtojų siekį nuslėpti realų į vidaus rinką išleistų apmokestinamųjų gaminių ir (ar) apmokestinamosios pakuotės kiekį, yra mokesčio deklaracijų FR0524 neteikimas ir mokesčio už aplinkos teršimą MUATĮ nustatyto terminu nesumokėjimas. Būtent šios aplinkybės ir buvo nustatytos Pareiškėjos mokesčio patikrinimo metu. Be to, iš ginčo bylos medžiagos spręstina, jog, atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėja buvo įsiregistravusi GPAIS, dalinai tvarkė gaminių pakuočių apskaitą, jai buvo žinomi MUATĮ bei jį įgyvendinančių teisės aktų reikalavimai mokesčio už aplinkos teršimą pakuočių atliekomis srityje. Todėl darytina išvada, kad Pareiškėja buvo susipažinusi ir su Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002-06-27 įsakymu Nr. 348 patvirtintų Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo taisyklėmis, kurių 62 punkte (2016-05-30 įsakymo Nr. D1-397 redakcija) gana aiškiai apibrėžta, jog gamintojas ir (ar) importuotojas pagal pakuočių apskaitos duomenis turi rengti ir teritorinei valstybinei mokesčių inspekcijai, kurios veiklos teritorijoje yra įregistruotas mokesčio mokėtoju mokesčių mokėtojų registre, pateikti praėjusių kalendorinių metų mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis deklaraciją pagal Deklaracijos FR0524 formą. Juolab, kad dėl, Pareiškėjos teigimu, nesusitvarkymo su GPAIS su šios sistemos administratoriumi susirašinėjo Pareiškėjos vadybininkė, o ne Pareiškėjos buhalterinę apskaitą tvarkančios įmonės atstovė. Be to, kaip posėdžio Komisijoje metu nurodė AAD atstovė, Pareiškėja mokėjo mokesť už aplinkos teršimą iš mobiliųjų taršos šaltinių (už sunaudotus degalus). Tačiau neatsižvelgiant į tai, Pareiškėja nuo pat 2019 m. vykdė tęstinį pažeidimą – neteikė mokesčio deklaracijų FR0524 nei už 2019 m., nei už 2020 m. mokesčius laikotarpius bei nemokėjo mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis. Pareiškėja nurodytųjų pareigų neatlikimą pateisina buhalterinę apskaitą tvarkančios įmonės nežinojimu, tačiau nepaaiškina, kodėl vienas iš taršos mokesčių buvo mokamas, o ginčo mokesčiai nebuvo mokamas ir deklaracijos FR0524 neteikiamos, nes, kaip minėta, su GPAIS administratoriumi susirašinėjo būtent Pareiškėja (jos vadybininkė). Iš patikrinimo akto matyti, kad informaciją apie 2019–2020 m. į Lietuvos vidaus rinką išleistus pakuotės atliekų kiekius

Pareiškėja pradėjo teikti 2021-06-30, t. y. mokesčių administratoriui pradėjus patikrinimo veiksmus (pranešimas (pavedimas) apie Pareiškėjos patikrinimą Nr. (7.2)-AD5-11283 išrašytas 2021-06-15). Pareiškėjos pasirinktas neveikimas ginče aptariamoje situacijoje rodo, kad ji elgėsi aplaidžiai ir nerūpestingai. Taip pat pažymėtina, kad aplinkybės, jog Pareiškėjos vardu veikiantys asmenys (buhalteriją tvarkanti įmonė) galimai netinkamai vykdė sutartines prievoles pagal paslaugų sutartį (civilinės atsakomybės klausimas), nėra reikšmingos nagrinėjamoje mokestinėje byloje, kurioje sprendžiamas Pareiškėjos, kaip mokesčių mokėtojos, pareigų vykdymas ir mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis (mokestinės prievolės) dydis. Už tinkamą buhalterinės apskaitos tvarkymą ir deklaracijų teikimą atsakinga pati įmonė, kuri turi prievolę teikti deklaracijas ir mokėti mokesčius, vadovaujantis Buhalterinės apskaitos įstatymu, Mokesčių administravimo įstatymu ir MUATĮ, bei juos įgyvendinančiais teisės aktais. Negalimas įstatyme įtvirtintos mokesčių mokėtojo pareigos perkėlimas civilinės sutarties pagrindu. Įstatyme nenumatytas mokestinės prievolės perkėlimas kitiems asmenims, todėl teisiškai nereikšmingi mokestiniame ginče skundo argumentai apie kitų asmenų galimai netinkamus veiksmus pagal tarpusavio sudarytas civilines sutartis ar sandorius.

Ginčo byloje nustatytų faktinių aplinkybių visuma – laiku neįvykdyta pareiga deklaruoti apmokestinamųjų gaminių pripildytų pakuočių kiekius 2019 m. ir 2020 m. mokestiniais laikotarpiais, mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis nesumokėjimas MUATĮ 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintu terminu, iš esmės jokių įrodymų, patvirtinančių priežastis, lėmusias deklaracijų nepateikimą ir mokesčio nesumokėjimą, nenurodymas ir nepateikimas, kai mokestį už aplinkos teršimą iš mobiliųjų taršos šaltinių Pareiškėja mokėjo, Komisijos vertinimu, yra pakankamas pagrindas konstatuoti Pareiškėjos sąmoningą siekį nuslėpti vidaus rinkai patiektos apmokestinamosios gaminių pripildytos pakuotės kiekį bei nemokėti mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis.

Pareiškėjos skunde Komisijai nurodytos aplinkybės (pakeitė buhalteriją tvarkančią įmonę; Pareiškėjos direktorius sumokėjo administracinę baudą už deklaracijų nepateikimą; covid-19 laikotarpiu neprašė valstybės paramos; neatleido ir neskyrė nemokamų atostogų kolektyvo nariams) neatleidžia Pareiškėjos nuo MUATĮ įsakmiai nurodytos pareigos laiku pateikti tikrintojo laikotarpio mokesčio už aplinkos teršimą deklaracijas, laiku sumokėti į valstybės biudžetą šį mokestį bei nepateisina jos neveikimo tikrintuoju laikotarpiu. Pagal LVAT praktiką (2021-04-14 sprendimas adm. byloje Nr. A-968-815/2021) mokesčio mokėtojui nedeklaravus mokesčio už aplinkos teršimą, jo iki patikrinimo pradžios apskritai nemokėjus ir tokiu būdu padarius MUATĮ 7 straipsnio 2 dalies pažeidimą, apmokestinamą MUATĮ 9 straipsnio 3 dalyje ir 4 dalies 3 punkte nustatyta tvarka, teisingam mokesčio apskaičiavimui jokios reikšmės nebeturi faktinės aplinkybės, atsitikusios po patikrinimo pradžios. Taigi Pareiškėjos nurodytos minėtos aplinkybės nėra reikšmingos konstatuojant Pareiškėją padarius ginče aptariamą pažeidimą. Atitinkamai darytina išvada, kad AAD pagrįstai ir teisėtai apskaičiavo bei nurodė Pareiškėjai sumokėti mokestį už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis taikydamas didesnę tarifą (ginčo laikotarpiu galioję MUATĮ 9 straipsnio 3 dalis, 9 straipsnio 4 dalis 3 punktas). Priešingas šioje ginčo byloje nustatytų faktinių aplinkybių viseto vertinimas, Komisijos nuomone, lemtų tai, kad Pareiškėja konkurencine prasme atsidurtų geresnėje padėtyje nei mokestį už aplinkos teršimą laiku deklaruojantys ir mokantys šio mokesčio mokėtojai, kas, be kita ko, pažeistų ir MAĮ 7 straipsnyje įtvirtintą mokesčių mokėtojų lygybės principą.

Atsižvelgiant į aukščiau nurodytas aplinkybes, darytina išvada, jog ginčijamas AAD sprendimas tvirtintinas kaip teisėtas ir pagrįstas, keisti ar naikinti jį Pareiškėjos skunde, Komisijos posėdžio metu atstovo nurodytais motyvais nėra teisinio pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos 2021-11-12 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-202.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė